

FÜGEFA

A csíkszentkirályi Szent István király plébánia havilapja

A kő, amelyet az építők elvetettek, szegletkővé lett. (Zsolt 118,22)

Ezért mondom nektek, hogy elveszik tőletek az Isten országát, és olyan népnek adják, amely meghozza annak gyümölcseit. (Mt 21,43)

Mt 21, 33-41.: „Halljatok egy másik példabeszédet. Volt egy gazda, aki szőlőt telepített. Bekértette sövénytel, belül pedig sajtót ássott és őrtornyot épített. Aztán bérbe adta a szőlőműveseknek, és elment idegenbe. Amikor eljött a szüret ideje, elküldte szolgálait a szőlőművesekhez, hogy szedjék be a termést. Ám a szőlőművesek nekiestek a szolgálknak. Az egyiket megverték, a másikat megölték, a harmadikat megkövezték. Erre más szolgálakat küldött, többet, mint először, de ezekkel is úgy bántak. Végül a fiát küldte el hozzájuk, mert azt gondolta: A fiamat csak megbecsülik. De amikor a szőlőművesek meglátták a fiút, így biztatták egymást: Itt az örökös! Gyertek, öljük meg, és mienk lesz öröksége. Nekiestek, kidobták a szőlőből és megölték. Amikor majd megjön a szőlő ura, vajon mit tesz a szőlőművesekkel?” „A gonoszokat a gonoszok sorsára juttatja, szőlőjét pedig más bérlőknek adja ki bérbe, akik idejében beszolgáltatják a termést.”

Ha valakit megkérünk, hogy csináljon valamit, és ő nem teszi meg, akkor adhatunk neki egy második esélyt. Ha másodszorra sem sikerül neki, kissé megfogyatkozhat a türelmünk. DE ennek ellenére megkérhetjük őt harmadszor is. De ha harmadszor is kudarcot vall, akkor biztosan lemondunk az illetőről. Szerencsére a mi útjaink, nem Isten útjai. Istennek egyértelműen több türelme van irántunk, mint nekünk önmagunkkal és egymással szemben.

Az evangéliumi részek a szőlős képét használják arra, hogy Isten türelméről és nagylelkűségéről beszéljenek. Jézus példabeszédet mond a főpapnak és az idősebbeknek. A szőlőskert tulajdonosa munkásokat küld szőlőjébe, hogy összegyűjtse a termést.

Ezeket a szegény szolgálakat azonban nem fogadják szívesen. Megtámadják és megverik őket. A tulajdonos ezután újabb munkásokat küld a szőlőbe. Sajnos ezekkel a munkavállalókkal ugyanúgy bánnak. Végül a tulajdonos úgy dönt, hogy elküldi fiát. Abban a reményben és hitben teszi mindezt, hogy tisztelettel fognak/fogunk bánni vele.

De a reménye szomorúságba fordul, ugyanis megölik a fiát. *(folytatás a 4. oldalon)*

5.
oldal

Egy ajtónyira
a teljességtől

8.
oldal

Több csendességre
van szükségünk

9.
oldal

Adj teret a kegyelem
befogadásához...

Liturgikus útmutató

OKTÓBER
1
CSÜTÖRTÖK
LISIEUX-I SZENT TERÉZ (Szent Remig)
Jób 19,21-27; Zs 26; Lk 10,1-12
Tudom, hogy megváltóm él: testemben látom meg az Istent

OKTÓBER
2
PÉNTEK
SZENT ÓRZŐANGYALOK
Jób 38,1.12-21; 40,3-5; Zs 138; Lk 10,13-16
Lett-e parancsodra reggel, mióta élsz?

OKTÓBER
3
SZOMBAT
(Boldog Bogdánffy Szilárd, Boldog Columba Marmion) Jób 42,1-3.5-6.12-17; Zs 118,66-130; Lk 10,17-24 - Csodálatosabbak törvényeid, semhogy felfoghatnám

OKTÓBER
4
VASÁRNAP
ÉVKÖZI 27. VASÁRNAP (Assisi Szent Ferenc)
Iz 5,1-7; Zs 79; Fil 4,6-9; Mt 21,33-43
A Seregek Urának szőlője: Izrael háza

OKTÓBER
5
HÉTFŐ
(Szent Attilánusz)
Gal 1,6-12; Zs 110; Lk 10,25-37
Az általam hirdetett evangélium nem embertől ered

OKTÓBER
6
KEDD
(Szent Brúnó)
Gal 1,13-24; Zs 138; Lk 10,38-42
Isten kiválasztott, hogy hirdessem Fiát a pogányoknak

OKTÓBER
7
SZERDA
RÓZSAFÜZÉR KIRÁLYNŐJE
Gal 2,1-2.7-14; Zs 116; Lk 11,1-4
Jakab, Péter és János fölismerték a nekem adott kegyelmet

OKTÓBER
8
CSÜTÖRTÖK
SZŰZ MÁRIA, MAGYAROK NAGYASSZONYA (főünnep) - Sir 24,23-31; Jud 13,23-25; Gal 4,4-7; Lk 1,26-28
Anyja vagyok én a szép szeretetnek

OKTÓBER
9
PÉNTEK
(Szent Dénes, Szent Günter, Szent Ábrahám és Sára, Boldog Henry Newman)
Gal 3,7-14; Zs 110; Lk 11,15-26
Isten a hit által teszi megigazultakká a pogányokat

OKTÓBER
10
SZOMBAT
(Borgia Szent Ferenc)
Gal 3,22-29; Zs 104,2-7; Lk 11,27-28
Isten fia vagyok a Krisztus Jézusba vetett hit által

OKTÓBER
11
VASÁRNAP
ÉVKÖZI 28. VASÁRNAP (Szent XXIII. János pápa)
Iz 25,6-10a; Zs 22; Fil 4,12-14; Mt 22,1-14
Lakomat készít az Úr, letörli a könnyet minden arcról

OKTÓBER
12
HÉTFŐ
(Szent Miksa, Szent Edwin, Szent Gottfried)
Gal 4,22-24.26-27.31 - 5,1; Zs 112; Lk 11,29-32
A szabadságra Krisztus vezetett minket

OKTÓBER
13
KEDD
(Szent Kálmán, Szent Hitvalló Edvárd)
Gal 5,1-6; Zs 118,41-48; Lk 11,37-41
A hit a szeretet által tevékeny

OKTÓBER
14
SZERDA
(Szent I. Kallixtus, Szent Burkhard)
Gal 5,18-25; Zs 1; Lk 11,42-46
A Lélek gyümölcsei: szeretet, öröm, békeség

OKTÓBER
15
CSÜTÖRTÖK
AVILAI SZENT TERÉZ (Szent Tekla)
Ef 1,3-10; Zs 97; Lk 11,47-54
Isten Krisztusban választott ki minket a világ teremtése előtt

OKTÓBER
16
PÉNTEK
(Szent Hedvig, Alacoque Szent Margit)
Ef 1,11-14; Zs 32; Lk 12,1-7
Krisztusban kaptatok ti is a megígért Szentlélek pecsétjét

OKTÓBER
17
SZOMBAT
ANTIOCHIAI SZENT IGNÁC
Ef 1,15-23; Zs 8; Lk 12,8-12
Isten nagyszerű erejének hatását Krisztuson mutatta meg

OKTÓBER
18
VASÁRNAP
ÉVKÖZI 29. VASÁRNAP (Szent Lukács evangélista) Iz 45,1.4-6; Zs 95; 1Tessz 1,1-5b; Mt 22,15-21 - Én vagyok az Úr, nincs más, én öveztelek föl, noha nem ismertél

OKTÓBER
19
HÉTFŐ
(Brébeuf Szent János és Jogues Szent Izsák, Keresztes Szent Pál) Ef 2,1-10; Zs 99; Lk 12,13-21 - Isten Krisztussal maga mellé ültetett a mennyben

OKTÓBER
20
KEDD
(Szent Vendel)
Ef 2,12-22; Zs 84; Lk 12,35-38
Krisztus eljött, hogy békét hirdessen nektek

OKTÓBER
21
SZERDA
(Szent Orsolya és vértanútársai, Boldog IV. Károly, Szent Hiláron, Berecz Skolasztika)
Ef 3,2-12; Iz 12,2-6; Lk 12,39-48 - Krisztusba vetett hit által járulhatunk bátran Isten elé

OKTÓBER
22
CSÜTÖRTÖK
(Szent II. János Pál)
Ef 3,14-21; Zs 32; Lk 12,49-53
Verjetek gyökeret, és vessetek alapot a szeretetben!

OKTÓBER
23
PÉNTEK
KAPISZTRÁN SZENT JÁNOS (Szent Szeverin)
Ef 4,1-6; Zs 23; Lk 12,54-59
Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség

OKTÓBER
24
SZOMBÁT

(Claret Szent Antal Mária, Szent Gilbert)
Ef 4,7-16; Zs 121; Lk 13,1-9
Krisztus a fő, aki az egész testet
egybekapcsolja

OKTÓBER
25
VASÁRNAP

ÉVKÖZI 30. VASÁRNAP (Pannonhalmi SZENT
MÓR) Kiv 22,20-26; Zs 17; 1Tessz 1,5c-10;
Mt 22,34-40 - Ha hozzám kiált a szegény
segítségért, meghallgatom

OKTÓBER
26
HÉTFŐ

Ef 4,32 - 5,8; Zs 1; Lk 13,10-17
Éljetek szeretetben, amint Krisztus is
szeretett minket

OKTÓBER
27
KEDD

Ef 5,21-33; Zs 127; Lk 13,18-21
Nagy ez a titok: Krisztusra és az Egyházra
vonatkoztatom

OKTÓBER
28
SZERDA

SZENT SIMON ÉS JÚDÁS(TÁDÉ) APOSTOLOK
(ünnepe) Ef 2,19-22; Zs 18A; Lk 6,12-16
Apostolokra és prófétákra alapult az épület
vagyatok

OKTÓBER
29
CSÜTÖRTÖK

Ef 6,10-20; Zs 143; Lk 13,31-35
Öltétek föl Isten fegyverzetét, hogy helyt
tudjatok állni!

OKTÓBER
30
PÉNTEK

Fil 1,1-11; Zs 110; Lk 14,1-6
Aki megkezdte bennetek a jót, be is fejezi
Krisztus napjára

OKTÓBER
31
SZOMBÁT

(Szent Wolfgang, Boldog Romzsa Tódor)
Fil 1,18b-26; Zs 41; Lk 14,1,7-11
Számomra az élet Krisztus, a halál pedig
nyereség

Szent II. János Pál pápa

Nem teszünk úgy, mintha az élet csupán szépségekből állna. Tudatában vagyunk a „
bűn, a fájdalom, a szegénység sötétségének. De tudjuk, hogy Jézus legyőzte a bűnt, és
a saját fájdalmain keresztül eljutott a feltámadás dicsőségébe. Mi pedig misztériu-
mának fényében élünk, halálának és feltámadásának misztériumában. Mi a húsvét emberei
„vagyunk és az alleluja az énekünk. (Úrangyala imádság, Adelaide, Ausztrália, 1986. 11. 30.)

Karol József Wojtyła (II. János Pál pápa) 1920. május 18.-án született a lengyelországi Wadowice-ben.

Édesanyja tanítónő, édesapja katonatiszt volt az Osztrák-Magyar-Monarchiában, aki állítólag nagy tisztelője volt IV. Károly magyar királynak, ezért adta fiának a Karol nevet.

Karol érettségi után egyetemre íratkozott, de a náci megszállás alatt bezárták az egyetemet, ezért kőbányában és vegyi üzemben dolgozott, rengeteget sportolt, túrázott és még színjátszó körben is részt vett.

1946. november 1-jén szentelték pappá, 1958-ban püspökké, kilenc évvel később pedig bíborossá.

Római tanulmányai alatt ellátogatott Pio atyához, aki azt jósolta neki, hogy egy napon ő lesz „a legmagasabb tisztség az Egyházban.”

1978-ban tagja lett a konklávénak, amely megválasztotta I. János Pál pápát, aki harminchárom nap uralkodás után, tisztázatlan körülmények között elhunyt.

1978. október 16.-án, nagy meglepetésre Wojtyła érsek került Szent Péter trónjára, aki elődje tiszteletére felvette a II. János Pál nevet.

Pápasága alatt nagyobb utat járt be, mint az addigi összes papa, több mint száz utazást tett külföldre, ezért a világsajtó hamar elnevezte „utazó pápának”.

1981 és '82 májusában két merényletet próbáltak elkövetni ellene, de szerencsére mindkettőt túlélte.

A béke követe volt, nagyon sokszor felszólalt a háborúk ellen, felemelte szavát az abortusz, eutanázia, halálbüntetés és fogamzásgátlás ellen, bocsánatot kért a katolikus egyház képviselői által elkövetett bűnökért.

Nagyon népszerű volt a fiatalok körében, de természetesen számos kritika is érte.

1984-ben létrehozta a Katolikus Ifjúsági Világtalálkozót. Ez eredetileg egyszeri alkalom lett volna, amikor a virágvasárnapi eseményre a papa Rómába hívta a fiatalokat, hogy közösen ünnepeljék a megváltás évének lezárását.

A fiatalok lelkesedésének és nagy számának köszönhetően '85-ben ismét sorra került a Világtalálkozó. Azóta egyházmegyei szinten minden évben, nemzetközi szinten két-három évente megrendezésre kerül az azóta is nagy

népszerűségnek örvendő esemény.

Hosszas betegeskedés után, 2005. április 2-án halt meg. Hívek egy csoportja azonnal kezdeményezte szentté avatását.

2011. májusában boldoggá, majd 2014. április 27-én, XXIII. János pápával együtt szentté avatták. Ünnepnapja október 22-én van.

Több film és könyv is megjelent a pápáról, többek között Andreas Englisich: II. János Pál csodái című könyve leírja az egyik merénylet csodával határos túlélését, továbbá több csodát is bemutat, amely Szent II. János Pál papa közbenjárásával igazolható.

wikipedia.org/wiki/II._János_Pál_pápa

wikipedia.org/wiki/Katolikus_Ifjúsági_Világtalálkozó

libri.hu/konyv/andreas_englisch.ii-janos-pal-csodai-1.html

Összeállította: **Boros Bogárka**

Ezért mondom nektek, hogy elveszik tőletek az Isten országát, és olyan népnek adják, amely meghozza annak gyümölcseit. (Mt 21,43)

(folytatás az első oldalról) Könnyen felismerhetjük, hogy a szőlő tulajdonosa Isten, és a szőlős gazda fia pedig Jézus Krisztus.

A példázatban nagyon világos az is, hogy azok, akik megölték a szolgákat és a tulajdonos fiát, írástudók, farizeusok és a vének.

Képzeld el a megdöbbenésüket és a haragjukat, amikor ezt meghallották. Semmit sem szerettek volna jobban, mint akkor és ott Jézusra tegyék a kezüket és megöljék őt.

Ezzel a belső gondolatukkal aláhúznák a példabeszéd igazságát; és valójában nem kell sokáig várniuk, mire valóban végleg félreállíthatják Jézust.

De ez, mint az összes példabeszéd, amelyeket Jézus megoszt velünk, ma is tükröt tart nekünk, hogy láthassuk benne magunkat és tanulhassunk belőle.

Egy életen keresztül a küldetés, a halál és a feltámadás révén Isten lehetőséget kínál arra, hogy a szeretet, irgalom és megbocsátás végtelenül bőséges természetét takarítsuk be. Szeretettől szabadon felajánlja nekünk. A történet szereplőihez hasonlóan nekünk is szabadon kell választanunk, elfogadjuk-e vagy elutasítjuk Isten nagylelkű ajánlatát. Ma mi vagyunk a bérlők, és Istennek bizonyos elvárásai vannak velünk szemben. Isten arra törekszik, hogy megteremjük a szeretet, az irgalom, az együttérzés gyümölcseit és az Isten Országának a kincseit. E példázat égető kérdése számunkra egyszerű, de ugyanakkor kihívást jelent: milyenféle-fajta gyümölcsöket és termést terem ma Jézus követőiként a mindennapi életünk?

Marci pap

Egy ajtónyira a teljességtől

Mindannyian éreztük már magunkat egyedül. Akár társaságban, barátok, ismerősök között is. Van egy olyan érzésünk, hogy hiányzik valami. Űrességet érzünk belül, amit nem tudunk semmivel sem megtölteni. Akármit tehetünk, mindig csak ugyanaz marad. Az úr. Ennek az úrnek a megtöltésére pedig általában az emberek sok mindent kipróbálnak mindaddig, amikor végre rádöbbennek, hogy mi is volt az, ami hiányzott. Jobban mondvá Ki.

Többféle variáció létezik: van, aki kipróbál valami új, számára ismeretlen tevékenységet, van, aki kialakít egy új szokást, barátkozik olyan, a környezetében élő emberekkel, akikkel eddig nem nagyon tartotta a kapcsolatot. Van, aki a testi örömeiben keresi a megoldást, mások alkoholt, vagy különféle drogokat próbálnak ki. Ezek vagy pozitív, vagy pedig negatív dolgok. Viszont van bennük egy közös: ha nekünk Rá van szükségünk, azt senki nem fogja tudni elfeledtetni velünk. Egy kevés időre esetleg igen. Viszont az az úr attól nagyon intenzíven ott van, és folyamatosan sóvárog Isten szeretete után.

Ezt mondja az Úr: „Nézd, az ajtóban állok és kopogok. Aki meghallja szavam, és ajtót nyit, bemegyek hozzá, velem eszem, ő meg velem.” (Jel 3,20) Vagyis, itt van a válasz arra, hogy egyáltalán miért van bennünk úr. Isten vár minket. Ő még nálunk is jobban szeretné azt, ha vele együtt élénk. Értünk adta egy-szülött Fiát, hagyta, hogy ennyit szenvedjen, és meghaljon. Mindezt azért, hogy halálunk után lehetőségünk legyen vele együtt élni. Ő be szeretné tölteni a bennünk lévő úrt Önmagával, nekünk csak annyi lenne a dolgunk, hogy meghalljuk azt a bizonyos kopogtatást, és beengedjük Őt a szívünkbe. Nem könnyű feladat, de megéri.

„Ő pedig tanítványaira nézett, és így szólt: »Boldogok vagytok, szegények, mert tiétek az Isten országa.

Boldogok vagytok, akik most éheztek, mert majd megelégtettek. Boldogok vagytok, akik most sírtok, mert nevetni fogtok.

Boldogok vagytok, amikor gyűlölnék titeket az emberek, és amikor kiközösítenek, gyaláznak benneteket, és kitörlik neveteket mint gonosz nevet, az Emberfiáért.

Örüljétek azon a napon, és ujjongjatok! Íme, nagy a ti jutalmatok a mennyben, mert ugyanezt tették atyáik a prófétákkal.«”

Lukács 6:20-23

Cseke Mónika

Az imaapostolkodás szándékai

Imádkozunk, hogy a keresztség révén a világi hívek, különösen a nők, minél szélesebb körben vállalhassanak felelősséget az egyházban.

Miért nem fektetjük reményünket a világba?

Manapság nem nehéz komor, sőt apokaliptikus elméleteket találni a világunk közeledő összeomlásával kapcsolatosan. Kultúránk radikális polarizációja a faji kérdések körül, a gazdasági egyenlőtlenség és a politika körül sok embernek sötét napokat jósol. Sokszor a viták mély különbségekről szólnak annak megértésében, hogy milyen legyen a világunk és hogyan érhetjük el azt.

Ugyanakkor van némi igazság abban a széles körű meggyőződésben, hogy kultúránk betegségeiben szenved, és innen jön a kérdés is, van-e életképes út a reményhez?

Nézzük a kínálkozó utakat:

A káosz közepette a remény megtalálásának egyik legnépszerűbb lehetősége a buddhista út, amely azon az állításon alapszik, hogy ebben a világban minden szenvedés.

A legélvezetesebb és legreményteljesebb tapasztalatok is csupán átmeneti, úgymond zavaró tényezők, mivel ezek a pillanatok elkerülhetetlenül elmúlnak és fájdalmat okoznak azért, mert nem tudjuk megtartani őket. A szenvedés elkerülhetetlen és egyetemes.

Buddha azon felismerése, hogy a szenvedés csak azért lehetséges, mert olyan dolgokhoz ragaszkodunk és olyan dolgokra vágyunk, amelyek elkerülhetetlenül fájdalmat okoznak számunkra, jelenti a kulcsot a szenvedés kezeléséhez. Ugyanis ha megtanulunk lemondani minden kötődésről, fellélegezhetünk a szenvedés világából.

A sztoikus válasz egy sülyedő világra nem is annyira eltérő. Seneca például rendszeresen javasolta olvasóinak, hogy találjanak belső békét. Nagyon keveset tehetünk a ránk ható külső erők megváltoztatásáért, és az élet túl rövid ahhoz, hogy megszállottakká váljunk emiatt. Az idő a legértékesebb dolog, ami nálunk van, és nekünk ezt kell megbecsülnünk. Ellen kell állnunk annak az illúzióknak, hogy megváltoztathatjuk a tomboló rendellenességet és nyugtalanságot, amely a saját belső lelkiállapotunkon túl is betölti a világot. A belső lelkiállapot az egyetlen dolog, amit valóban befolyásolni tudunk.

Aztán vannak olyan megközelítések, amelyek célja az, hogy világunk problémás, tökéletlen rendszereit utópiával oldják meg, azaz egy olyan világgal, amely mentes az észlelhető és minket sújtó rossztól.

Hegel történelem fejlődés elmélete, mint az Abszolút Elme és a Világlélek megnyilvánulása felé vezető evolúció, a XIX. században megszülette Comte és Marx utópikus, tudományos és gazdasági vízióit. De nemcsak az utópikus paradicsom minden nagy elbeszélése bukott meg ezen a világon, hanem iszonyatos módon vallottak kudarcot. Az osztály nélküli társadalom, kommunista elképzelése és Hitler német történelem és sors fasiszta olvasata milliók lemészárlásához vezetett, akiket akadálynak tekintettek az ariánus vízió megvalósításában.

Az utópikus elképzeléseknek ugyanaz a végzetes hibája, hogy megpróbálnak olyan

társadalmat építeni, amely az emberi természet és a világtörténelem nem megfelelő ismeretén alapul. Idővel ezek a hiányosságok groteszk és emberhez méltatlan módon nyilvánulnak meg.

A hűvös huszadik századi disztópikus regényei, különösen a Szép új világ (Brave New World), 1984 és az Állatfarm (Animal Farm), hatásosan tárják fel ezeket a kudarcokat. Ami a legfontosabb, hogy minden utópikus rendszer azt a téves feltételezést alkalmazza, hogy az emberi természet tökéletesedhet ebben a világban. A megfelelő politikai rendszer ismeretében az idealista ragaszkodik ahhoz, hogy minden problémánk elmúlik, új világrendet hozva létre, amely mentes a jelenlegi világunk rosszától.

De mi van akkor, ha az, amire a legjobban vágyunk, elérhetetlen ismert világunk struktúráiban? Mi van akkor, ha a buddhizmus jó úton jár, amikor azt mondja, hogy ebben a világban mindenben van valami, ami nem megfelelő vagy kiábrándító? Mi van, ha a sztoikusok helyesen észlelik, hogy az életünk kárba veszik, ha azt gondoljuk, hogy boldogságunkat a magunkon kívüli világ meghódításában találhatjuk meg?

Az emberi személy keresztény megértése a történelemben felül emelkedik az egyes elméletek erősségein és gyengeségein. A buddhista, a sztoikus és az utópisztikus világnézet mindegyike megragadja az igazság egyes részeit: ez a világ hiányos, az idő értékes, és az ember igazi természete éppen abban rejlik, hogy reméli a beteljesedését és

tökéletességét, és már itt a földön érvényesülő nagyobb igazságot.

A II. Vatikáni Zsinat szavai szerint az egyház küldetése egy olyan jövőbeli üdvösséget céloz meg, amely „teljes mértékben csak a következő életben érhető el” (Gaudium et Spes, 40). Röviden: mi, keresztények, nem alapozhatjuk reményünket ennek a világnak a struktúráira, mert azok elmúlnak (1János 2:17). Valóban figyelemre méltó, hogy Jézus következetesen ellenezte életműve egyesítését a világi renddel, a Sátán, valamint a vallási és világi vezetők erőfeszítései ellenére. „Az én királyságom nem ebből a világból való” - erősködött Jézus (János 18:36). Sok embertől eltérően Jézus tudta, hogy az emberi remény nem alapozható meg az evilági rendben, és ezért, amikor a császárnak fizetendő adókról kérdezték, beleegyezett az adók fizetésébe, de gondosan utasította híveit, hogy korlátozzák a politikai rendet: „Adj meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené” (Máté 22:21).

Óriási méretű hiba összetéveszteni a katolikus hitet a világgal. Az egyház „nem tévesztendő össze a politikai közösséggel, és nem kötődik egyetlen politikai rendszerhez sem” (GS 76). Ez a világ kérdés, nem válasz. Minden kísérlet arra, hogy az emberi rejtélyre a választ az ember saját belsejéből nyerje, kudarcra van ítélve. Amikor nemzetünk erodálódik – akármikor történjen is - az összes földi királyság útját járja. Egvedül Krisztus képes megalapozni a szüntelen emberi vágyat a reményre.

Marci pap

Keresztség

Szeretettel köszöntjük egyház-községünk új tagjait:

Petráss Kriszta
Gábor Lilla
Bartis Dávid
Székely Máttyás

Elhunytjaink

Az Örök Világosság fényeskedjék nekik, nyugodjanak békében!

Farkasházi László
Ferencz Melinda Mária

Több csendességre van szükségünk

„**C**sak Istenben nyugszik meg a lelkem; tőle van az én szabadulásom” (Zsolt. 62,2). „Légy csendes az Úrban és várd őt” (Zsolt. 37,7). „Megtérve és megnyugodva megmaradhattatok volna, csendességben és reménységben erősségtel lett volna (És. 30,15)

Egy kép áll előttem. Az idegekre jótékony hatású, ha e képre nézek. A nap utolsó sugarai megvilágítják a tavat, az erdőt, a virágokat. Csendesen pihen a tó. Itt a hallgatag mennyboltozat alatt az ember teljes nyugalomhoz juthat. Nagyon szükséges ez a magas fejlettségű technika világában a mai modern ember számára. Egy gyári munkás, aki reggeltől estig a gépek lármája közt él, alig jut pihenéshez. Ha a nagyváros forgatagában van az utcán, ha vonaton vagy autón utazik, akkor sincs csendessége.

Minden hivatás, foglalkozás mellett, vidéken vagy városban, az emberek hajszoaltak, estére fáradtak és a hét végén már végleg kimerültek. Nyugalomra van szükségük, hogy új erőt nyerhessenek a következő napra. Sok ember panaszkodik, hogy ideges. E korszak tempója és lármája tépi az idegeket. Nem csodálkozhatunk azon, ha a nagyvárosokból és iparközpontokból sok ember az erdő csendjébe menekül szabad idejében. Testük-lelkük vágyik a pihenés és kikapcsolódás után.

Belső emberünk, a lélek is vágyik a pihenés után. Lelkünknek is szüksége van a csendre, hogy Isten akaratát és vezetését mind magunkra, mind másokra nézve megérthessük. Nemcsak a nap kezdetén, új feladatok, új munka előtt kell találkozunk a csendességben Istennel. Gondolataink, cselekedeteink az Istennel együtt töltött csendes idő alatt érlelődnek. Ez csak akkor lehetséges, ha lelkünk minden külső vihar, megrázkódtatás ellenére is Isten békéjében pihen.

Megváltónk, Jézus Krisztus a békességünk. Ő parancsol a viharoknak. Elsimítja a tengerek hullámain, az izgató és sebeket osztó

eseményeket, benyomásokat, melyek naponta érnek minket. Ismered az ilyen csendesórákat, amikor naponként a legnagyobb felség, a menny királya fogad kihallgatáson? Akkor megtapasztalod a zsolttár szavainak igazságát: „Csak Istenben nyugszik meg lelkem; tőle van az én szabadulásom.”

Mennyi áldás áradt már ránk és másokra is az ilyen csendes órából. Nehéz helyzetek tisztázódtak, jóra fordultak, amikor elvittük azokat csendességünkbe. Ha zsákutcába jutottunk és nem tudunk onnan kivergődni, akkor jól teszszük, ha dolgunkat Istennel beszéljük meg s nem hamarkodjuk el. Elhatározásunkat, aggodalmainkat tegyük le.

Az Egyiptomból való kivonuláskor, a fenyegető veszéllyel szembenézve, a népet Mózes ezekkel a szavakkal nyugtatta meg: „Az Úr hadakozik tiérettetek, ti pedig vesztég legyetek.” Csodálatosan hadakozott akkor az Úr a népéért.

Illés prófétának a Hóreb hegyén fel kellett ismernie, hogy Isten nem a szélvészben, nem a tűzben, nem a földrengésben, hanem a csendes, enyhe szellőben nyilatkoztatta ki magát.

...

Adj teret a kegyelem befogadásához...

Kedves Csíkszentkirályi Hívek,

Ebben a kis elmélkedésemben egyfajta lelki adományt szeretnék átadni számotokra. Ahogyan elmélkedésem címe is mondja: *Adj teret a kegyelem befogadásához... a kegyelem befogadása mindig a lelki életünket hasssa át.*

Igen. Ahogyan a test számára megadunk mindent annak érdekében, hogy jól nézzünk ki, ápoltak legyünk, úgy mindig nagyon fontos a lelket is gondozni, ápolni. De miről is szól a lélek ápolása? És e kettő: a test és lélek külön forrásból táplálkoznának? Érdekes kérdés, de lényegi minőség szerint egy a mi táplálónk, és az pedig a jóságos Jóisten. Ahogyan Szent Pál apostol mondja a Korintusi híveknek, a Lelki adományok ugyan különfélék, de a Lélek ugyanaz. Így kijelenthetjük bátran, hogy lényegileg a testet is és a lelket is Isten jóságos szeretete táplálja, amely által fizikailag is élni, mozogni, lélegezni, sőt enni tudunk.

Egy ilyen lelki adomány-sorozatban lehet részünk október hónap folyamán. Ugyanis lehetőségünk lesz minden nap arra, hogy teret adjunk a kegyelem befogadására, hogy táplálni tudjuk lelkünket és testünket is a Boldogságos Szűzanya által. Mindez azért fontos, kedves testvérek, mert Isten kegyelmével akar elárasztani bennünket azért, hogy a Sátán ne tudjon ártani. Azt is mondhatjuk, hogy ellenszérumként is fontos használni, imádkozni e hónapban a Mária ájtatosságot.

Emlékszem, diakónusszentelésem előtti héten, Spirituális atyánk a következőkre hívta fel a figyelmünket: „Fiúk, nagyon fontos mozzanat lesz életetekben a Mindenszentek Litániája. Azért, mert Isten megnyitja az ég kapuját, ahol minden egyes Szent értekek könyörög Őhozzá”. Ekkor értettem meg, hogy milyen értékük is van a Litániáknak. Hatalmas kegyelmi állapotban lehet részünk,

ha ténylegesen odaadóan tudatosítjuk magunkban, hogy Minden egyes Szent érettünk kéri az Urat, hogy töltsön el kegyelmével.

E hónapban is ez történik. Itten a mi menynevei Édesanyánk az, aki közbenjár érettünk Szent Fiánál. Kéri, hogy gyógyítson ki régen hordozott sebeinkből, és mindennapi nehézségeinktől pedig szabadítson meg.

Minden egyes ember megérdemel 15 percet az Úr jelenlétében. Hiszen csakis nekünk származik hasznunk az ima által. Ahogyan a régiek mondták: A szívből jövő ima nem hullik a porba.

Felszólítlak, kedves csíkszentkirályi testvérem, hogy ebben a hónapban, ahogyan idő enged, imádkozd el e litániát. Hiszem, hogy a javadat fogja szolgálni. A Boldogságos Szűzanya, a mi mennyei Édesanyánk járjon közben minden csíkszentkirályi testvéért, és közbenjárása által Szent Fia töltsse el sok mennyei kegyelmi ajándékkal.

**Kalányos Ottó
segédlelkész**

Mi így éljük meg

Nagyon gyakran szóljuk meg vagy ítéljük el a másik ember viselkedését, anélkül, hogy elgondolkodnánk annak a miértjén. Az a helyzet, hogy ez a templomban, a vallási életünkben sincsen másképp. Arra hívnék meg mindenkit, hogy egy kicsit gondolkozzunk közösen!

Mi csak azt látjuk, amit kifele mutatnak, viszont az a fontos, ami az emberben belül van. Szeretném, hogy gondoljuk át a különböző nézőpontokat, és hogy lássuk meg magát az embert.

A megszólásokról

Nagyon sokszor szegeznek nekem a kérdést, hogy miért is járok templomba, miért hiszek Istenben? Gyanítom, ezzel nem vagyok egyedül, vagyis egészen biztosan találkozott már ezzel a kérdéssel – így vagy úgy - minden vallását gyakorló ember. A legszomorúbb ebben a jelenségben pedig az, hogy ritka, amikor a fenti kérdéseket a kíváncsiság szüli. Gyakran szemrehányás, sokszor talán lenézés is van ezekben. „Ó, menj el! Minek mész te oda? Mire jó az neked?” „Kirándulás helyett misére mész vasárnap? Hát bolond vagy?”

„Múltkor voltál, miért kell ma is menni?”

Hallottatok már a fentiek valamelyikét? Amikor ilyen éllel teli kérdést szegeznek az embernek, sokszor azt sem tudjuk, mit válaszolhatnánk erre. Én személy szerint ilyenkor védtelennek érzem magam.

Többször kerül elő az is, hogy a papokat szólják meg, mert sokszor elfelejtjük, hogy ők is emberek. Erre hallottam egy frappáns hasonlatot: „Hogyha az áramszolgáltató gazember, akkor nem kapcsolod fel a villanyt?” – nagyon egyszerű, mégis a lényegét fogja meg a dolognak. A pap csak a „közvetítő”, de a hangsúly a Jóistennel való találkozáson van.

Természetesen egy kívülről nem érti meg a templomba járó embert. A templomba járást a kávézáshoz tudnám hasonlítani leginkább:

aki éppen csak megkóstolta, de nem fogyasztja rendszeresen, az nem érti, hogy a sok „buta” ember miért issza azt a keserű lötytyöt. Ezek az emberek nem adtak alkalmat maguknak, hogy úgy istenigazából megértsék a lényegét. (Természetesen ez nem kávé-reklám, csak hasonlatképp szerettem volna használni) Sok embernek mindennapi rutin van, akinek szükséglet, de tud olykor ünnepi is lenni. Valahogy ugyanígy látom az imát, a templomba járást is: aki rendszeres „fogasztó” az tud csak igazán ráérezni az ízére, és ugyanúgy a Jóistennel való közösség is tud „függőséget okozni”, értem ezalatt azt, hogy ha valaki igazán megtapasztalta a Mennyei Atya szeretetét, akkor kín elszakadni tőle.

Nem akarok senkit sem meggyőzni, mindenkinek szíve joga eldönteni, hogy miben hisz, miben nem, hogy jár-e templomba, hogy imádkozik-e. Minden ember külön-külön hisz, ez pedig a saját dolga. Viszont azt érdemes átgondolnunk, hogy a templomba járásunkra nem Istennek van szüksége, hanem nekünk. De azért kaptuk a szabad akaratunkat, hogy mindenki maga dönthesse ezt el

Ezt a pár gondolatot Bójte Csaba testvér néhány mondatával zárnam: „Aki ateista, azt én nagyon tudom tisztelni, mert a Jóisten kezét fogva is eléggé macerás ez az élet, finoman fogalmazva. Én el sem tudom képzelni, hogy egymagamban kószáljak a nagyvilágban.”

Gergely Anna

Beszámoló a nézőpont keresztény nyári szabadegyetemről

Azon gondolkodtam, hogy milyen sok izgalmas rendezvény van, amiről nem tudunk, és ha részt vennénk azon vagy azokon, amelyek számunkra a legjobban tetszenek, magunkénak érezzük, akkor mennyivel gazdagabbak tudnánk lenni. Ezért is szeretnék mesélni egy olyan eseményről, táborról, ami elsősorban fiataloknak és fiatal családosoknak szól.

Az elején nagyon sokat gondolkodtunk azon, hogy részt vegyünk-e az eseményen, mégis csak négy nap, valahol máshol egy kisgyermekkel. Feltevődött a kérdés, hogy mennyire bolondság, vagy éppen jó ötlet, de mégis úgy éreztük, hogy el kell mennünk, szükségünk van egy kis felfrissülésre. Minden kockázati tényezőt felvállalva, Istenre bízva magunkat, telepakolt kocsival útnak indultunk.

De hova is mentünk, és mi is ez a Nézőpont, és hol, és mikor, és hogyan?

A Nézőpont Keresztény Nyári Szabadegyetem egy katolikus értékrendet képviselő, 4 napos önismereti tábor 20 és 35 év közötti fiataloknak, egyetemistáknak.

Ebben az évben a mottó: KETTŐBŐL EGY, azaz 8 párkapcsolati témakört feldolgozó, hitese szakemberek (papok, mentálhigiénés szakemberek, pszichológusok) vezetésével: önismeret, Istennel való kapcsolat, ismerkedés-együttjárás, elköteleződés, szakítás, szexualitás, házasság, gyermekvállalás témákat feldolgozó program.

A szabadegyetem helyszíne Zeteváralja volt, egy természetközeli, patakpart mentén elhelyezkedő kempingben, sátrakkal, kis faházakkal, panzióval, természet közelséggel, csenddel. Az előadások az Éntől indultak el és

végig vezettek egészen a gyermekvállalásig. Minden előadást műhelymunka követt, hogy a felmerülő kérdéseket és gondolatokat el lehessen mélyíteni. Szép élmény volt azt megtapasztalni, hogy az életnek ebben a folyamatában az éntől a gyermekig hogyan lehet eljutni, nem csak magunkkal, de Istent is meghívva erre az útra.

A jelenlevőknek lehetőségük volt kipróbálni különböző imamódokat, mint zsolozsma, szent ignáci ima, dicsőítés, de volt szentsegímádás, ünnepi szentmise és gyónási lehetőség is.

Ezen kívül olyan szabadidős programokba is bekapcsolódhatnak a résztvevők, mint például foci, méta, túrázás, ékszerkészítés, táncoktatás, koncert, táborfűz, élménykiállítás, csapatjátékok.

A hangulat nyugodt és kellemes volt. Lehetőség volt arra az előadásra és programra menni, ami éppen a legjobban tetszett, vagy éppen kihagyni egy előadást és elvonnulni, csendben lenni, vagy éppen amire a léleknek szüksége volt.

Persze nagyon sok hasznos mondatot is hazahoztunk magunkkal, és azt gondolom mások is megtalálták a saját hasznos, útravalóként felpakolható mondataikat.

Zárásként talán azt tudnám elmondani, hogy nem bántuk meg, hogy gyermek mellett is elmentünk. Tudtunk ott és akkor, nem csak fiatalok lenni, de férj és feleség is, valamint anya és apa is és megélni, hogy családsként nem áll meg és szűkül be a világ, hanem inkább tágul és érdekesebbé válik.

Nagy-Kercsó Katalin

Skapuláré társulat

A keresztes hadjáratok idején a keleti remetékhez csatlakozó nyugati zarándokok a Kármel hegyén telepedtek le, de 1291-ben a szaracénok támadásai előtt a Szentföldről vissza kellett térniük Európába. Ekkor a kármelita rend válságon ment át, amikor is Stock Szent Simon, a rend generálisa arra kérte Szűz Máriát, hogy erősítse meg a rendet valamilyen kiváltsággal.

Megjelent neki a Szent Szűz, átadta a skapulárét azzal az ígérettel, hogy akik azt méltóképpen viselik, üdvözülnek. Egy másik kiváltság is kapcsolódik a skapuláréhoz, az ún. szombati kiváltság, amely XXII. János pápának egy látomásán alapszik: mindazok, akik méltóképpen viselik a skapulárét, Mária közbenjárására megszabadulnak a purgatórium fájdalmaitól a halálukat követő szombaton.

A skapuláré (vállruha) a szerzetesi öltözetnek az a része, amely a vállon átvetve elől és hátul szabadon esik alá a tulajdonképeni ruhán (habituson).

Az Egyház a skapuláré viselésének lehetőségét kiterjesztette az Egyház minden tagjára. Ők a rendi ruha kicsinyített mását öltik magukra: a skapuláré két barna szövettarabkból álló ruha, melyet két zsinór vagy szalag köt össze, később fel lehet cserélni a skapuláré-éremre, melynek egyik oldalán Jézus Szentséges Szíve, a másikon pedig a Kármelhegyi Boldogasszony látható. A kármelita skapuláré nem talizmán, ami automatikusan biztosítja viselőjének az örök üdvösséget. Mária nem a bűneink ellenére való üdvösségünket ígéri meg, hanem azt, hogyha a skapuláré viselése közben az a szerencsétlenség érne bennünket, hogy súlyos bűnbe esnénk, Mária az isteni kincsekből olyan hatékony kegyelemmel érintené meg a szívünket, hogy ennek hatására üdvös módon megváltoznánk és megtérnénk. Hacsak nem állunk makacsul ellen a kegyelemnek.

A Kármelhegyi Boldogasszony skapuláréjának megáldása és felvétele lehetőség szerint közösségi szertartás keretében történik. Kétféleképpen lehet felvenni a skapulárét: Skapuláré Társulathoz való csatlakozási szándék nélkül – ilyen formában bármely pap, diakónus feladhatja; Skapuláré Társulathoz való csatlakozási szándékkal – ehhez szükséges a Kármelita Rend engedélye.

A skapuláré felvételével azt fejezzük ki, hogy gyermeki bizalommal elfogadjuk Szűzanyánk anyai pártfogását, és segítségét kérjük abban, hogy életünk folyamán egyre jobban követni tudjuk őt és az ő Szent Fiát.

A skapuláré egyúttal a Kármel családjához való tartozás jele is, részesei leszünk a Kármel összes lelki javainak (mindazon kegyelmeknek, amiket a Rend tagjai imádságaik, lemondásaik, keresztjeik türelmes, hittel való viselésével szereznek).

Akik felvették a skapulárét, viseljék mindig magukon (legalább érem formájában), ezenkívül kötelezik magukat arra, hogy rendszeresen fordítanak időt az Istennel való kapcsolatra az imában, gyakran rész vesznek az eucharisztia ünneplésében és rendszeres szentségi életet élnek, egyre inkább megismerik a Kármelita Rend lelkeségét, szentjeit.

☞ www.karmelita.hu/skapulare/

☞ lexikon.katolikus.hu/S/Skapularé%20Társulat.html

Összeállította Imre Beáta

Impresszum

Kiadja a **Csíkszentkirályi Szent István Király Római Katolikus Plébánia**.

Cím: 537265 Csíkszentkirály 602. szám, Hargita megye, Románia.

Felelős kiadó: Papp Márton plébános, tel.: 0742 658 865. Korrektúra: Russu-Bors Tibor.

Lapterv, nyomdai munkálatok: United Graphic Arts Kft. - Csíkszentkirály, tel.: 0745 092 163.

Megjelent 400 példányban.